Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 13/07/2021 a les 22:50

A Liverpool no hi ha ningú com en Gudi

Les velles generacions musicals d'Osona van assentar les bases sobre les quals ha crescut el nou cultiu de músics osonencs | Joan Godayol, Gudi, antic cantant de Karda Fàstik, exemplifica el punt de connexió entre generacions, i assumeix el paper que anys abans havia fet Ramon Ferrer, guitarrista de Duble Buble

Joan Godayol 'Gudi' en un moment del documental

A final dels anys vuitanta i durant els noranta hi va haver una expressió que va fer fortuna per definir la intensitat, diversitat o qualitat de les bandes musicals d'Osona: "Vic és el Liverpool català". La paternitat no està del tot acreditada, però la teoria més versemblant apunta al radiofonista i presentador Miquel Calçada, conegut en aquell moment com a Mikimoto.

Aquest "Liverpool català" es va començar a forjar als vuitanta i, en versió estesa a tota la comarca, va presentar multitud de grups: **Duble Buble**, **Kul de Mandril** (amb **Quimi Portet** al capdavant), **Avikultores Modernos**, **Hèctor Vila**, **Hidràulics Mai Tips**, **Sau**, **Taxi Tat?**, **Karda Fàstik**, **Tino y Culpables**, **Stik-Suant**, **Pep Sala i la Banda del Bar**, **Neatles Miris**, **Lliris**, **Situados Próximamente**, **Pàrking**, **Wildside**, **Amusik Skazz Band**, **Escac i Mat**, **Strip**, **Kafka**, **La Fel·lació de Cupido**, **Flac**?

A més, Osona es permetia proveir de músics bandes barcelonines. El cas més paradigmàtic és el dels **Trogloditas**, acompanyants habituals del **Loquillo** de l'època. Una nòmina indubtablement molt llarga en proporció amb la població de la zona.

Com passa sovint, l'efervescència va passar, i la bromera provocada va baixar una miqueta. Som a cavall entre els últims anys del segle XX i els primers del XXI, i de cop i volta semblava que el "Liverpool català" s'havia esvaït i que tot plegat havia estat un miratge d'un temps i d'un país.

Però la realitat és obstinada i a poc a poc els músics i les bandes osonenques van tornar a concentrar les mirades fins a configurar una escena encara més rica i diversa que la que havia motivat l'apel·latiu. **La Iaia**, **Els Catarres**, **Furguson**, **Obeses**, **Mates Mates**, **L'Hereu Escampa**, **Nyandú**, **Joana Serrat**, **Guillem Ramisa**, **Núria Graham**, **Power Burkas**, **Oques Grasses**, **Pelat i Pelut**, **Verge Santa**, **Roger Usart**, **Guillem Roma**, **Junco y Mimbre**, **Est Oest**, **Marcel i Júlia**, **Germà Aire**, **Paula Valls**, **Ju**, **XY**, **L'Home Trencat**, **Arnau Pallarols**?

L'explicació és senzilla, i no passa en cap cas per casualitat. Les velles generacions van assentar les bases sobre les quals ha crescut el nou cultiu, i cal assenyalar els responsables. Joan Godayol, **Gudi**, antic cantant de **Karda Fàstik**, exemplifica el punt de connexió entre les dues generacions, assumint i ampliant el paper que anys abans havia fet Ramon Ferrer, guitarrista dels pioners **Duble Buble**. El departament de Moderna de l'Escola de Música i Conservatori de Vic ha estat el punt neuràlgic pel qual han passat la immensa majoria de músics osonencs actuals. Sota la seva batuta no només han après música, sinó també a mostrar la seva feina i a escoltar-se. Ha estat el gran aglutinador. A Liverpool no hi ha ningú com ell.